

Hồi thứ mười chín
 Thái Hoàng bán dạ mai Gia Cát
 Thiên Kiếm hô tâm táng Khổng thụ

Sáng hôm sau, Khổng Lan đích thân tiễn hai người lên đường, nàng trao cho chàng lệnh bài tối cao của Thiên Diện Bang. Đó là một thẻ bằng vàng to bằng bàn tay, trên có khắc một chiếc mặt người rất tinh xảo và ba chữ: Thiên Diện Bang. Đêm qua nàng đã chỉ ám hiệu liên lạc với các bang chúng và dấu vết đặc dị để nhận ra. Đó là một nốt ruồi nhỏ nằm chính giữa thùy châu bên trái. Dù cải trang cách nào dấu vết ấy cũng phải lộ ra để người trong bang nhận biết nhau.

Bạch Nhật Thân Thâu đã chờ sẵn nơi khách điểm cạnh đường quan đạo. Lão mừng rỡ hỏi :

- Sao hội chủ rời Xuân Cung sớm như vậy ?

Hán Biệt cười bảo:

- Chuyện này dài lắm, về đến tân gia trang ta sẽ kể sau!

Ba con ngựa phóng nước đại đưa họ về Diên An lúc chiều tà. Thu Trinh hân hoan chạy ra đón phu quân, báo rằng :

- Cửu Công đã dẫn hai trăm cao thủ đến. Toán võ sĩ đã bí mật vào xưởng luyện vàng, còn Cửu Công thì đang đàm đạo với lão gia trong thư phòng.

Tám gọi xong, chàng cùng Thu Trinh bước vào phòng ăn nơi hậu sảnh. Chàng cúi đầu thi lễ với Vi lão và phu thê họ Tân rồi an tọa.

Tân mẫu lên tiếng:

- Hiền tế và mọi người cứ ăn cho no rồi hãy nói chuyện.

Tân công nói đùa:

- Bà sợ rẻ quý đói bụng hay muốn khoe tài nấu nướng của Trinh nhi ?

Thuyên Kỳ đã cởi bỏ dung mạo Tân Hán Biệt, khôi phục chân diện mục. Chàng ăn hai chén cơm rồi kể lại những tin tức đã nghe được từ Khổng Lan.

Vi Thừa Khanh băn khoăn:

- Không hiểu quần hào có đến kịp hay không? Chứ nếu để chúng luyện xong bọn quỷ sứ thì bọn ta phải tốn nhiều xương máu đấy.

Thu Trinh góp ý:

- Theo thiển ý của tiểu nữ chúng ta không thể chờ đợi được đâu. Đường xa ngàn dặm, khó mà tụ quân cho kịp. Chi bằng, cứ dùng hỏa dược đánh sập mỏm núi cạnh sơn cốc, tiêu diệt chúng là xong.

Đầu Đà tán thành:

- Lúc trước Gia Cát tâm dùng hoả dược hại người, nay chúng ta có làm thế cũng chẳng sợ thiên hạ chê cười.

Vi lão đỡ lời :

- Bọn U Linh Quỷ Sứ đã mất hết nhân tính chẳng còn là người nữa, không giết ngay sẽ hại đến võ lâm

Thuyên Kỳ hỏi về nguồn hoả dược, Thần Thâu nói:

- Thuộc hạ có quen với một chủ xưởng pháo ở Diên An, muốn bao nhiêu cũng có.

Vi lão ăn xong trở lại xưởng luyện vàng, sáng mai sẽ điều quân vượt Hoàng Hà và bố trí ngoài cửa sơn cốc.

Tối đến Thu Trinh nằm cạnh Thuyên Kỳ khúc khích cười bảo:

- Phải chăng tướng công đã dùng mỹ nam kế để khai thác tin tức của Khổng Lan? Thiếp cho rằng chỉ có trên giường Khổng Lan mới chịu tiết lộ nhiều đến thế. Tướng công phải thú thực đi, thiếp không ghen đâu !

Thuyên Kỳ đành phải kể chuyện Động Đình Tiên Tử dùng xuân dược và bị phản tác dụng. Thu Trinh hỏi chàng :

- Tướng công thấy nàng thế nào?

Chàng hiểu ý, tủm tủm cười đáp:

- Khổng Lan sao có thể so vót các nương tử của ta được. Thu Trinh sung sướng thét chàng thật đau, Thuyên Kỳ trả đũa bằng cách hôn nàng nồng thắm.

*

* *

Sáng ra, cả bọn cải dạng, chia nhau gánh vác hoả dược qua sông Hán Thủy rồi vượt Hoàng Hà.

Lục soát suốt bốn ngày ròng rã, Bạch Nhật Thần Thâu mới tìm thấy nơi bọn Gia Cát Tâm đào luyện đội U Linh Quỷ Sứ

Quần hào được chim câu báo tin đã lần , lượt kéo đến phối hợp cùng các cao thủ Long Hồ Bang vây chặt vùng sơn cốc.

Thuyên Kỳ vì đại kế lâu dài nên không lộ mặt, giao việc bàn bạc, tổ chức cho . Vi Thừa Khanh. Lục lượng đến sớm nhất là ba phái Cái Bang, Thiếu Lâm và Võ Đang.

Quần hùng tụ họp trong Linh Chiếu thiên tự, cách chân núi Thái Hùng tám dặm. Rừng um tùm chung quanh chùa đá biến nơi này thành một bản doanh kín đáo.

Đêm mười bốn tháng chạp, bọn Thuyền Kỳ vung hoả dược lên sườn núi cạnh sơn cốc, Thu Trinh, Thần Thâu và Đầu Đà phụ trách việc gài hoả dược, còn Thuyền Kỳ xuống sơn cốc do thám.

Gia Cát Tâm dù cơ trí hơn người, cũng không thể ngờ rằng địa điểm tuyệt đối bí mật này lại bị phát hiện. Do đó việc canh phòng có phần lơ lửng. Chỉ có một toán bang chúng phục trong khu rừng sau cửa cốc và vài tên tuần tra quanh khu nhà gỗ. Thân ảnh Thuyền Kỳ như bóng ma phiêu phưởng, lướt vào trung tâm sơn cốc. Trong dãy nhà dài chàng phát hiện hơn hai trăm người nằm cứng đờ trên sạp tre, cơ thể chúng toả ra mùi tanh hôi khó ngửi. ánh trăng vàng chiếu qua song cửa soi rọi gương mặt sần sùi xám đen của một tên U Linh Quý Sứ..

Thuyền Kỳ rời khỏi nơi này, tiến về phía căn nhà gỗ xinh xắn cách đó vài trượng, còn sáng đèn. Qua khe bửa sổ chàng nhìn thấy Ma Đăng Thần Quân, Gia Cát Tâm và ba vị Đế Quân đang quây quần uống rượu, bàn bạc.

Chàng nhẹ nhàng trở ra trèo lên sườn núi bảo mọi người:

- Đúng là bọn chúng, ta có thể yên tâm cho nổ hoả dược được rồi.

Thần Thâu châm ngòi nổ, rồi cùng bọn Thuyền Kỳ phi nhanh xuống với lực lượng quần hào đang phục ngoài cửa sơn cốc.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa phát ra, tảng đá khổng lồ rời khỏi vách núi lăn xuống, kéo theo hàng chục vạn cân đất đá, đổ vào ngay khu nhà gỗ.

Quần hào ủa lại chặn đường những tên sống sót. Nhưng chỉ có toán võ sĩ canh gác vòng ngoài là toàn mạng, chúng mau chóng bùng nổ khí quy hàng.

Hai khắc sau cát bụi mới lắng xuống, hàng trăm ngọn đuốc được đốt lên. Quái Cái dẫn đầu đoàn người xông vào. Họ ra sức dọn dẹp đào bới, cốt tìm cho được xác Ma Đăng Thần Quân và Gia Cát Tâm.

Mãi đến bình minh họ mới dọn xong những tảng đá vùi lấp căn nhà gỗ chính, tìm thấy đủ năm tử thi, mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Họ khiêng năm xác chết đầy máu và cát bụi ra bãi cỏ trống để kiểm tra.

Vi Thừa Khanh, bang chủ Long Hồ Bang lấy túi nước rửa sách mặt chúng xác định được ba vị Đế Quân. Nốt ruồi son trên gò má trái tử thi thứ tư chứng minh đây là Ma Đăng Thần Quân.

Đầu của xác thứ năm dập nát không thể nhận diện. Vi lão vạch miệng nhìn thấy chiếc lưỡi chẻ làm hai. Lão khoan khoái đứng lên cười rộ :

- Cả Ma Đăng Thần Quân lẫn Xà Thiệt Thiệt Thư Sinh đều đã đền tội. Chúng ta có, thể gối cao đầu ngủ yên được rồi.

Quần hùng vui mừng reo hò nhảy múa.

Không Văn đại sư bùi ngùi nói:

- Sự nghiệp giáng ma vệ đạo mấy năm qua đi đến thành quả như ngày hôm nay, cũng nhờ công lao to lớn của cố minh chủ Thẩm Thuyên Kỳ. Tiếc rằng Thẩm Minh Chủ không còn sống để chứng kiến.

Mọi người cúi đầu tưởng niệm bậc anh hùng đoản mệnh.

Quái Cái gạt nước mắt cao giọng:

- Trong vòng trăm năm trở lại đây caothủ kiệt xuất giang hồ chẳng hề thiếu. Nhưng chỉ có mình Thái ất Chân Nhân và Tuyết Hồ công tử là xả thân vì chính nghĩa võ lâm, vì đồng đạo giang hồ. So ra công nghiệp của họ Thẩm rõ ràng, chói lọi hơn. Thái ất Chân Nhân chỉ phá huỷ được Mê Âm Thần Cung, còn Thuyên Kỳ suốt ba năm đánh đông dẹp bắc, đối phó với đủ hạng tà ma. Mấy lần giải cứu quần hào thoát cơn hung hiểm.

Mọi người đồng thanh khen phải.

Vi Thừa Khanh định nỏia sự thật nhưng bị Thuyên Kỳ ngăn lại.

Chàng thì thầm nói với họ Vi, ông gạt đầu vận công nói lớn:

- Thực ra thì chúng ta vui mừng quá sớm, vì còn tên ác ma Hoả Tinh Quân, Thái thượng bang chủ Thiên diện Bang. Nghe nói lão lấy được Lôi Hoả Kim Y của Thạch Đầu Đà, võ công cực kỳ lợi hại và dã tâm cũng chẳng nhỏ. Nhân thủ của Thiên Diện Bang cũng rất nhiều, nếu Hoả Tinh Quân quyết tâm xưng bá thì chúng ta còn khổ cực nhiều.

Bỗng từ ngoài cửa sơn cốc có tiếng cười ma quái:

- Lão già kia nói chẳng sai, bổn Tinh Quân hôm nay quyết chẳng để các người toàn mạng.

Quần hùng biến sắc, nhìn lại thấy cửa cốc đã bị mấy trăm. cung thủ áo lam chặn kín.

Đầu mũi tên bọc thép tẩm độc xanh lè. Đứng trước chúng là một lão nhân cao lớn, mình khoác Lối Hỏa Kim Y Lấp lánh.

Thuyên Kỳ kinh hãi lùi lại ẩn sau tảng đá lớn, đổi lại dung mạo Tử Kiếm Tần Hán Biệt.

Hào kiệt võ lâm biết mình sa vào hiểm cảnh, đang định liều chết xông ra. Nhtng Vi Thừa Khanh không cho, bảo họ nhường đường để Hán Biệt bước ra. Ai cũng ngạc nhiên khi thấy Tử Kiếm xuất hiện, từ đêm qua đến giờ chàng này đâu có mặt?

Tần Hán Biệt tập tễnh bước đến đối mặt hàng ngũ đối phương. Chàng không nói chuyện với Tinh Quân mà dơ cao Kim bài hỏi bọn cung thủ :

- các người nhận ra vật này chứ !

Bọn chúng đồng thanh hô :

- Giáo chủ anh minh thân vũ !

Chàng hài lòng gạt đầu bảo:

- Khổng giáo chủ đã giác ngộ chính nghĩa, không muốn gây thêm cảnh phong ba trong võ lâm, hy sinh xương máu anh em vì vậy, người đã quyết định giải tán bốn bang, tặng các người mỗi người một trăm lượng bạc làm lộ phí về quê hương với vợ con. Ma Đăng Thân Quân, Gia Cát Tâm đều đã bỏ mạng, đội U Linh Quỷ Sứ cũng tan thây, chúng ta không thể nào chống lại võ lâm được!

Tinh Quân nghe xong, hệt vang như sấm:

- Nói láo! Khổng Lan không bao giờ làm vậy. Kim bài này là do người lấy trộm.

Họ Tần cười nhạt đọc luôn hai câu thơ:

Kim bài nhất xuất an thiên hạ,

Hoả kiếm trùng huy đặc võ lâm.

Chàng gần giọng bảo:

- Nếu giáo chủ không dạy làm sao ta biết được hai câu thơ mật khẩu của lão?

Bon bang chúng nhất tề buông cung tên, đứng sang một bên.

Thu trình trong dung mạo giả bước đến trao cho tên đầu lĩnh hai mươi tờ ngân phiếu một ngàn lượng để chúng chia nhau. Cả bọn vui mừng rời sơn cốc, vào huyện thành đổi bạc nhỏ.

Quần hào ồ ồ đến vây chặt Hoả Tinh Quân, Hán Biệt rút kiếm chỉ vào mặt lão bảo:

- Nể lão là thúc phụ của Khổng Lan nên chúng ta không giết. Nhưng lão phải lập trọng thệ, suốt đời ẩn cư nơi ly sơn, không được xuất đầu lộ diện.

Tinh Quân thấy mình thất thế, ý bản lĩnh cao cường, nghĩ kế thoát thân :

- Nghe nói người là đệ tử của Kiếm Vương, vậy có dám đánh cược với lão phu một phen không?

- Hán Biệt ngạo nghễ đáp :

- Lão cứ nói !

- Chúng ta so tài, nếu người thắng lão phu sẽ thề độc, và ngược lại lão phu được an toàn rời cốc mà không thề thốt gì cả.

Họ Tần quát mắt bảo:

- Lão còn chưa chịu từ bỏ dã tâm tranh bá hay sao ? Nếu có chết cũng đừng trách ta tà nhãn tâm.

Tinh Quân rút Lôi Hỏa kiếm, dồn công lực khiến lưỡi kiếm tỏa hồng quang sáng rực ánh sáng này được hàng ngàn mảnh vàng trên Kim Y phản chiếu, khiến mọi người lóa cả mắt.

Nhưng ngay đến Ma quang của Huyết Đăng còn chẳng làm gì được đối ma nhãn của chàng hướng hồ ánh kim quang. Chàng giả đồ giờ tay tả che mắt. Tinh Quân đặc ý, chẳng nghĩ gì đến thân phận tiền bối của mình, vung Lôi Hoả kiếm tấn công.

Thanh Tử Kiếm của họ Tần như có mắt, điể nhanh mười mấy lượt vào những chỗ nhược của màn kiếm quang đối phương. Mũi kiếm xuyên qua kiếm ảnh đâm vào tâm thất Tinh Quân. Lão cả kinh đảo bộ lùi nhanh, vận toàn lực dùng phép Ngự kiếm đánh chiêu lôi Hỏa Mãn Thiên. Kiếm khí nổ vang như sấm dậy, kiếm quang chói lọi như ánh thái dương.

Hán Biệt cười nhạt thân hình chằng bocc lên cao hơn trượng, biến mất trong màn hào quang màu tím rực rỡ.

Hai trái cầu đỏ và tím chạm nhau nổ vang rền. Song phương văng ra, rơi xuống đất. Tần Hán Biệt ôm kiếm đứng nhìn địch thủ đang quy ngã.

Lôi Hỏa Đầu Đà bước ra vòng tay nói:

- Dẫu sao hấn vẫn là sư đệ của ta, xin phép được đem thi hài đi mai táng.

Quái Cải phản đối :

- Không được ! Lân trước Tử Kiếm hồi sinh cho lão. Nay trên người Tinh Quân không vết thương sao có thể đoán chắc là đã chết ?

Tử Kiếm bảo Đầu Đà :

- Đàng nào lão ca cũng phải thu hồi Kim Y, sao không cời tại đây để mọi người~ biết rằng Tinh Quã đã chết?

Thạch lão gật đầu lộ bảo y ra khỏi thân hình Tinh Quân. Lúc này mọi người mới thấy y phục bên trong đầm ướt máu đào. Trên ngực trái lão là một lỗ hồng to bằng trôn chén. Quái cái ngồi xuống thọc tay vào xem sao .Nhưng trái tim không còn nữa, nó đã tan nát thành ngàn mảnh vụn.

Ông giật mình đứng lên hỏi Tử Kiếm :

- Xin hỏi chiêu kiếm lúc nãy có tên là gì?

Họ Tần mỉm cười hòa ái:

- Là chiêu Thứ ba trong Thân Võ bí kíp tên gọi Thiên Kiếm Vô Tâm ?

Nụ cười và tên kiếm chiêu rất quen thuộc với Bạch Bang Chủ. Ông sững nhìn chiếc răng khểnh và ánh mắt thân thiết, nghẹn ngào hỏi :

- Có phải Thuyền Kỳ đấy không?

Chàng xúc động, đưa tay lộ mặt nạ. Quần hùng vui mừng đến phát cuồng, gào lên :

- Tuyết Hồ công tử!

Họ nhào đến ôm lấy chàng tung lên trời, chuyển tay nhau như quả cầu mây.

Cuối cùng, chàng rơi vào tay Nhân Vân đạo tướng, ông đặt chàng xuống hiền hòa nói:

- Bần đạo tướng khoa tướng pháp của mình kém cỏi nên khi nghe tin dữ bán tín bán nghi.

Quái Cái cười khà khà bảo:

Chúng ta phải mau mau dẹp linh vi ở núi Thiên Thai và tổ chức hôn lễ cho mình chủ mới được!

***